

käed enne maha leikama." Mõlemad surnud tõsteti tükis obbõse selga ja tõtati kõddo poole. Wersta kaks maad tulli külla wasta; ühe talo perre rahwas äratati unest. Kui tuluke tuppa wõeti ja perremees, kele niini Soon olli, õnnetust kuulis, pallus ta surnuid rutust sisse tua, üteldes: tubba ja säng on sojad ja abju wõib ussinast ueste kütta. Agga tohter sundis surnuid ukse-essilusse maha panna, kaskis ühe laia riide pessu- lüna lumega täita ja paar toobri täit pehmet lund weel liffaks jure tua. Siis leigati riideid surnude seljast maha, pandi neid iho allasti lumie peale künnasse pikali ja kateti üleühtsa lumiega kinni, et suu ja niina- ots üksi wälja jäid. Tohtri õpetust mõda nübiti surnu- lehad tül aega lumiega, isseäransis riinad ja süddame kohad. Mõne aja pärast akas Betti ingama, iljemine ka liikmeid sirutama. — Nüüd wõeti laps wane-mehe kaisust, kuitwatati soendub rätikudega ja pandi soja sängi maggama, agga ei wiidud weel soja tuppa waid ühe wilu kassilambriisse. Tohter andis lapsele soja jooki, seggas luffika täis met ja adikat koku ja andis sedda lapsele sisse. Tooms maggas elomärki näitmata lumie sees; jubba lootus olli lõpemas, seal akas ta natuke ingama, Tohter lastis temale aadrid ja teggi muido nisama kui enne Bettiga. Nüüd kui mõlemad elusie tõusnud, õpetas tohter perre rahwale, mis neimad aige- dega pidid teegema ja läks siis teiste herradega seltsis õõsest mõisa.

Teisel päwal tulli wara õmikul tohter mõisa-herraga